



Pawlicki Stefan, Ks. prof. dr.

Komentarz do Fedrosa.

8405

1

ὁ μὲν πρότερος ἦν λόγος Φαίδρου τοῦ Πυθοκλέους

Μυρρινουσίου ἀνδρός

Plat. Phaedr.
p. 244

Już Ast znalazł słusznie alluzyę w trzech imionach do formy i treści mowy poprzedn. przez Sokr. wygłoszon. Oratio prior dicitur Phaedri esse cujus nomine significatur is, qui vane oblectatur specie; isque filius vocatur Pythoclis, quo homo famae et gloriae cupidus designatur; praeterea Myrrhinusius vocatur, quasi in toris myrteis cubans, quod moris est delicatorum et otiosorum (v. Polit. II. 372 b.) v. sertis myrteis redimitus. –

W Resp. II. 372 b opisuje Plat. życ. chłop. w jego ideal. rzeczypos: jak. czas. i chleby podaw. są do stołu na trzcin. lub czyst. liści: a sami leżą na kanap. usłan. z liści cisowych i mirtowych (ἐπὶ στιβάδων ἐστρωμένων μίλακί τε καὶ μυρρίναις)

O Fedr. mało co wiemy; demos, do któr. należ. Μυρρινοῦς wyst. w Sympos; był zaś rzeczyw.
bydł zaiste: zaczep. komedyopis. Alexysa – zob. Athen. deipnosoph. XI p. 505 f. rzeczyw. wspom. o nim w mow. Lizya: de bonis Aristoph. (or. 19)

Zob. też: Wilamowitz – Philol. Untersuchung. I. Aus Kydathen p. 220

Platonis Phaedrus. Rec. Hermiae scholiis e cod. Monac. XI suisq. commentariis illustr. Frid. Astius Lips. 10.

Potem Additamenta we wyd. Resp. z r. 10 Lips. Nowe przypis. w X tom. Opp. Platonicor. Lips. 29 – nareszcie małe wyd. w Lips. 30 – z krótk. przypisk.

Stallbaum, Platonis dialogos selectos rec. et comment. instrux. Vol. IV Sect. 1. Gothae et Erfordiae 32.

Στησιχόρου τοῦ Εὐφήμου Ἱμεραίου

Porównajm. mow. Ast'a. Alterius contra orationis, quae Socr. dicitur e, ingenium vere musicum ac religiosum egregie hoc indicatur, qu. Stesichori fingitur esse. Stesichorus videlicet a choris instituendis nomen invenit, porro filius fuit Euphemi, quo vir pius significatur, et Himera oriundus, quo vir amori (ἱμέρῳ) quasi initiatus designatur.

Egregie igitur Plato veterum consuetudinem morum, ingenii v. fatorum alicuius hominis ab eius nomine repetendorum ... in rem suam accomodavit.

Porów. Soph. Aja.

οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος – powtórz. że wierny Sterycho: (p. 243 a: οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος –

Stesichorus, olim Tisias, a. 632 (ol. 37,1) – 553 (56,4)
Opiew. czyny Herakl. i sceny z wojny Troj.
Przed nim nie używ. strof liryczn. – w dial. doryc. – pochodz. w Himerze lub Katanie
Odwoł. swoj. obmow. Hele: ... zob. Isocr. Helen. p. 245
Treść jego odwoł.: naśladow. po części Eur. w Helenie.

XI = p. 244 a. Tak tedy rozumiej, piękny chłopcze, że pierwsza mowa była Fedrosa, syna Pitoklesowego, męże z Myrynuntyjskiego; ta zaś, którą mam powiedz. Stezychora, syna Eufemowego, Himeryjczyka. Powinna zaś tak być wygłoszona: Nie jest prawd. co mów. że gdy obecny jest (istnieje) miłośnik, należy raczej być ku woli niemiłującemu, poniew. tamten szalej. ten zaś rozsąd. jest. Gdyb. bow. było po prost. prawd. że szaleńst. jest złem, dobrze b. się tak mówiło. Ter. zaś największ. dobra dostaj. nam się przez szaleńs. gdy wszak. dar boż. zesłan. jest. Boć

p. 244 b. i prorokini w Delf. i kapłan. w Dodo. w szaleńst. mnogie ~~także~~ i piękn. rzeczy prywat. i publicz. Hellad. wyświadcz.; w rozsądn. zaś stan. mało alb. nic zgoła. A gdyb. wymieni. Sybillę oraz innych, którzy natchnio. używ. wieszczby wiele zaś. wielu przepowied. co do przyszło. dobr. postanow. długo byśmy rozwodzili się, mów. rzeczy każde wiado. To jedn. świadec. przytoczy. warto, że i ze starożyt. ci, którzy nadaw. imio. (nazwy), nie uważ. szaleńst. za coś brzydk. ani niegodn.

p. 244 c. Nie byliby bow. (sztu. najpiękniej. za pomo. któr. sądzi się o przyszło.
powiązali tego nazwi. ani nazw. jej szaloną (manią – μανική), lecz
sądz. że jest rzecz. dobr. gdy bosk. zrządz.: odbyw. się, taka jej nadali
nazw. Teraźniejsi zaś niezgrabn. (niegustow.) wtrąciw. τ, przezw. ją
μαντική = Tak samo rozsądn. baden. przyszło. [dokonyw.] za pomo.
ptak. i innych znak. jakoby rozumien. (ἐκ διανοίας) dostarcz. ludzk.
mniemani. (οἰήσει) myśl i wyśledzen. nazwali οἰονοιστική, którą no-
wocześni przedłużyw. ō zow. οἰωνιστική. (= οἴησις + νοῦς + ἱστορία)

p. 244 d

Phaedr. p. 245 b

θορυβείω δεδιττόμενος = terrens = δεδίσκεσθαι v. δεδιττεσθαι ap. Atti: scriptt. habet terrendi significatione; ap. Hom. etiā timendi; cf Il. II 190: δαιμόνι', οὔ σε ἔοικε κακὸν ὣς δειδίσσεσθαι = in Odyss. nō. invenitur, sensu activo Il. IV. 184: θάρσει, μηδέ τί πω δειδίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν

XIII. 810: τίη δειδίσσεαι αὔτως Ἀργείους;

Il. XVIII. 164: Ἕκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι

Heindorf desideravit illo loco verbū aliqu. ostendendi v. probandi

Astiq: Platoni prae oculis obversatū fuisse illud homeri Il. XX: Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε νηπύτιον ὣς / ἔλπεο δειδίξεσθαι

Stallb: in isto δεδιττόμενος latere supp. ἐπιδεικνύμενος =

περὶ τοῦ κεκινημένου = ὁ ἔνθεος = ὁ μανεὶς καὶ κατεχόμενος
= mente permotus

Hor. Sat. II. 3. 209: commotus (= furiosus) habebitur
278: commotae crimine mentis homo
= cerritus

p. 245 c δεινοῖς = rixae cupidis

Ast: qui sapientiā sibi arrogat et omnia se melius scire putat, qui argutias in res inquirit v. captiose disputat (Kugler) = mudrek)

Phil. 29 a: ὅταν ἀνὴρ δεινὸς ᾖ ταῦτα μὴ οὕτως... ἔχειν

Theaet. 164 d: ταὐτὰ ἐκεῖνος τοῖς δεινοῖς ἀνδράσι ποιοῦντες



Tak wielk. tedy i jeszcz. więcej piękn. skutk. mógłb. wymien. owego p. 245 6.
szału od bog. pochodzącej; tak iż tego właś. nie lękajm. się ani niech nas c. XXIII
nie miesza ni straszy mowa, jakoby nad namiętnego przyjaciela należało
przekładać roztropnego, lecz tamten niech odnosi nagrodę zwycięstwa, ~~wy~~-
kazaw~~[illegible]~~szy oprócz tego (nad to), że nie dla zysku kochającemu i kochanemu
miłość od bogów zesłana bywa. Nam zaś dowieść przeciwnie wypada, że
dla szczęścia największego od bogów taki szał udzielan. bywa. Dowodzenie
zaś upartym nie trafi do przekonania, a trafi mądrym. Trzeba więc najprz. c.
co do istot. duszy bosk. i ludz. prawdę pozn. rozpatrzyw. jej stany i działan.
Taki zaś począt. dowodzen.

(Dusza (każ.) nieśmiert. Co bow. zaw. się porusza, nieśmiert. jest; c. XXIV
Co zaś porusz. inne i od inneg. poruszan. jest, gdy przestaj. ruszać się, także
żyć przestaj. Tyl. to, co się samo porusz. poniew. nigd. sieb. nie porzu. ani
rusz. się nie przestaj. lecz także dla inn. rzecz. któr. poruszaj. się, źródł. jest
~~źródł.~~ i począt. ruchu. Począt. zaś niepoczę. Z począt. bow. musi powst.
wszyst. co powst; sam zaś z niczego; gdyb. bow. począt. z czegoś powstaw. nie byłb. d:
już począt. (??) Skoro zaś jest niepoczę. musi być także niezniszczalny.
Gdyb. bow. począt. zgin. ani on sam nigdy z niczego, ani nic inne. z niego. 6.
nie powst. skor. wszystk. powin. powst. z począt. Tak zat. począt. ruchu to jest,

245c e co samo się poru. To zaś ani zgin. ani powst. nie moż. lub też całe niebo i powstaw. wszelk. zapadł. b. się i stanęły a nie miałyb. już więc. skąd. w nich się wpraw. Gdy zaś okaz. się, że nieśmiert. jest, co samo się poru. nie potrzebu. się wstydz. kto to właś. powie być istnoś. i pojęc. duszy. Każ. bow. ciało, które. z zewn. ruch przyby. jest bez duszy; duszą zaś obdarzo. każe które. z wewn. i samo przez się ruch posia. ponieważ taka jest isto.

p. 246. duszy. Jeże. zaś rzecz tak. się ma, że to, co samo się poru. nie jest niż. min. prócz dusz. koniecz. dusza być. i niepowsz. i nieśmiert.

O nieśmiertelności jej (tedy) dość; o jej kształt. zaś tak należ. powiedz.: jakim on jest, wymag. b. zgoła ze wszech miar bosk. i dług. wykład, do zeg. zaś podob.; na to wystar. ludz. i krótszy. Tak więc powiedzmy. Niech będz. podob. do złożon. siły zaprzęgu skrzydł. i woźni. Bogów wprawd. konie i woźnice wszystk. i same dobr. są i z dobr. pochod.; innych zaś mieszane.

6. A naprzód więc rządzący nami powozi (parą zaprzęż.: pośród jeden z jego koni piękny jest i dobry i z tak. pocho; drugi zaś z przeciw. pocho. i ma się przeciw, to też trud. i kłopotli. koniecz. jest u nas powozeń. Pod jakim zaś względ. isto. żywa zow. się śmiertel. i nieśmiert. należ. spróbow. wyłoż. Każ. dusza ma pieczę o wszelk. mieszkа. (bezduszn.) i krąży po całym nieb.

p. 246 a. περὶ δὲ τῆς ἰδέας αὐτῆς.

ἰδέα = species, forma sub oculos cadens = Kształt
= εἶδος Cf. Symp. 196 a: ὑγρὸς τὸ εἶδος (sc. Ἔρως) dicit Agath. - pergit
ibid. συμμετρίας δὲ καὶ ὑγρᾶς ἰδέας μέγα τεκμήριον ἡ εὐσχημοσύνη
Charm. 158 a: τὰ .... ὁρώμενα τῆς ἰδέας .... δοκεῖς μοι οὐδένα τῶν προγόνων καταισχύνειν

Phaedr. 251 a: ἤ τινα σώματος ἰδέαν [ut infr.

= forma in univ.; species, genus, natura = istota, rodzaj i t.p.
Phaedr. 253 b: εἰς τὸ ἐκείνου ἐπιτήδευμα καὶ ἰδέαν ἄγουσιν [ut infr.
237 d: ὅτι ἡμῶν ἐν ἑκάστῳ δύο τινέ ἐστον ἰδέα ἄρχοντε καὶ ἄγοντε

= sensu philos. = forma s. species rei quae ratione et intelligentia continetur h. e. aeterna, immutabilis, exemplar Urbild, Idee, Wesen an sich
sensu logico = notio communis, generis, quae Platoni non est notio a rebus abstracta sed ipsa rei natura, animo spectata, cogitata
Phaedr. 265 d: εἰς μίαν ... ἰδέαν συνορῶντα ἄγειν τὰ πολλαχῇ διεσπαρμένα.

ut infr. Resp. VI. 486 d: ἐπὶ τὴν τοῦ ὄντος ἰδέαν
" " VI. 507 b: τὰς δ'... ἰδέας νοεῖσθαι μέν, ὁρᾶσθαι δ' οὔ etc.

Campbell II. 301: ἰδέα jest form. żeńs. wyra. εἶδος – wyr. malowni. i dla tego więc. używ. w ustęp. naręcznych: wyobra. i unieście. Stuk. tego zwycza. i używ. czg. przez Stoi. wyraz dost. uj do teorii. i do języ. nowożyt.

Zwykł. znaczen:

a/ dosłow. = form. kształt, wygl., figura = u Pind. Theogn. Eurip. Arystof.
Herod. Tucyd. VI. 4. ὅτι δρεπανοειδὲς τὴν ἰδέαν τὸ χωρίον

b/ treść. abstrakcyjn. u Herod.: = natura I. 203: φύλλα τοιῆσδε ἰδέης
= II. 71 (descriptio) VI. 119
VI. 100 sposób postępow. myśle:

III. 81. § 5 = πᾶσά τε ἰδέα καὶ ἔστη θανάτου

c) u Tucyd. 14 razy – zawsze uch. = plan, sposób działan.
II. 77. § 2. πᾶσαν ἰδέαν ἐπενόουν Kard. plan obmyślili.
III. 62. § 2. = principium

d) Isocr. = 1° kształt zewn
2° " mowy
3° " myśli = (Aristoph. Nub. 547 = ἀλλ' ἀεὶ καινὰς ἰδέας εἰσφέρων σοφίζομαι
Ran. 384. Av. 993)

6

przybie. cor. inn. Kształ. ~~Jeśli~~ Ta wsz. która doskon. jest i uskrzydło. unosi się w górę 246.c
i urządz. świa. cały; któr. zaś utraci pióra, niesio. jest, dopó. nie uchwy. się
czegoś stałe. gdz. osiedło. i ciało ziem. przybraw. któ. ~~zdaje~~ się porusz. się
samo przez się, dla jej siły, — ciało. ~~[illegible]~~ (tej duszy i ciało połącz.)
~~[illegible]~~ zost. poczwa. isto. żyw. a dost. jej się przydom. śmiertelnej —
nieśmiert. zaś nie nazyw. dla jakiejś przyczy. wyrozumian. lecz wyobraż. sob.
boga, choć go nie widzieliś. ani poznaliś. jako jestest. jakieś żyw. nieśmiert. c.
mające i duszę i ciało. i to na czas wszelki zrosłe. Ale to niech się ma
i mówi, jak bogu podo. się. Przyczy. zaś utrat. skrzydeł, dla któr. wypad.
duszy, uchwyćmy. Jest zaś następu.

(c. 26) Jest władz. skrzydła, aby ~~w górę~~ wznosz. się dźwig. ~~w~~ górę
to co cięż. jest tam gdz. ród bogów zamieszku. Z wszystk. zaś rzeczy, przy-
należn. do ciała, uczestnicz. ma jakoś udział w tem, co bosk. jest. Boskie zaś
piękn. jest, mądr. dobr. i wszystk. co tem podob. Temi zaś rzecza. karmi e
się i wzmag. najbard. skrzydła (πτέρωμα) duszy; brzydkiem zaś i złem
i t. p. przeciwieństwami marnieje i ginie. Wielk. tedy wódz w nieb. Zeus. +

tocząc wóz skrzydł. pierwsz. jedz. wszystko porządkuj. i w pieczy mając; za nim zaś postępu. wojsko

247 bogów i ~~półbogów~~, podzielo. na jedena. hufców. Zostaj. bow. Hest. w domu bog. sama. Z inn. zaś bog. ci którz. należ. do liczb. dwanas. prowadz. i przewodni. w szyku, w któr. każd. zost. umieszczo. Liczne ~~Bog~~. tedy i błogie widowis. i drogi ~~wyścig~~. są wewn. nieb. które przebieg. ród bog. szczęśliwy, gdy każd. z nich spraw. to, co do nieg. należ. a towarzy. zawsz. kto ma ochot. i może. Zazdro. bow. precz. zewn. chóru bog. Gdy zaś

b na ucztę i biesia. idą pod górę (udają się) pod sklepien. ~~gór~~ podnieb.

już na sam szczyt, to bogów wprawdz. wozy (w równowadze będące i ~~Łatwe~~ dobrz ~~do~~ prowadzon. Łatw. posuwaj. się, inn. zaś z trud. Psuje ~~Ciężyć~~ bow. równowag. koń złością dotknięt. (ciągn. ku ziemi cięż. swoim, gdy który woźni. źle go wychow. Wted. już trud i zapasy ostat. przypad. duszy. Ci bow. którzy zow. się nieśmiert. gdy dostan. się na szczyt, wyruszyw. na zewn. stanęły

c na grzbie. nieb a tak stojące obra. w koło obrot, one zaś wygląd. to, co zewn. jest nieba. (27) Przestrzeni ~~Miejsca~~, zaś nadniebies. ani nikt z ~~kateg~~. poet. ziemsk. nie opiew. godn. ani opiew. nie będz. Jest zaś taka:

Trzeba zaś tedy odważ. powiedz. prawdę, zwłaszcza gdy się mówi o prawd. Otóż bezbarw. i bezksztalt. i nieuchwyt. Istno. istot. istniej., tyl. dla umysł. kierow. widzialna, miejsc. to zajmu. a na około niej rodz. wiedzy prawdziw. (247 c.)

Rozum więc Boga myślą i wiedzą czystą (niepomiesz.) karmio. [i rozum każd. duszy, mającej przyj. w sieb. to swojej odpowie.], ujrzaw. do czasu byt cieszy się, a oglad. prawdę karmi się i dobrz. się ma, i dopóki obrót we około nie zanies. jej znowu na to samo miej. Podcz. obro. zaś oglad. sam. sprawiedl.; oglad. roztrop., oglad. wiedzę, nie tę, która dot. się ~~w rodzaju~~ powstanie ~~rodzenie~~; ani tę, która w każd. inna jest o rzecz. które my tera. nazyw. istniej. lecz wiedzę tę, która się mieści w tem, co istot. byt. jest. Inne także podobnież byty rzeczywiste oglądaw. i uraczyw. się niemi. znowu na wewnatrz nieba się spuszcza i do domu idzie. Gdy zaś przybyła, woźni. przy żłobie postawiw. rzuca im ambro. i napawa nekt. I taki jest żywot bogów. d e

Z inn. zaś dusz, ta która najlep. towarzy. bogu i podobn. jak on, podnios. głowę woźni. do miejs. zewnętrz. i wespół z obrot. dała się obnieść na około obrotowi, choc niespokojna przez rumaki, ledwo dostrzega bytów; druga zaś już to podnosiła [głowę], już to obniż. ale gdy ruma. rzuca. 248 a

się gwałtow. jedne były ujrza. inn. nie ujrza. Reszta zaś, ~~wszyst~~ prac. się wszyst.
~~ku~~ górę z ~~z~~ towarzyszom, ale bezsilne zanurzają się (opadają na dół) ra wiesion.
raz. na około

248 b. Gniotą się na wzaj. i wpadają na się, jedna ~~przed~~ drugą usiłuj. wybiegać.
Zgiełk tedy i gonit. i pot gęst. występu. Tam przez niezdara. woźniców
wiele (dusz) chromieje; wiele ~~wiele~~ wiele piór się łamie; wszyst. zaś z pomiędzy
trud licz. odchod. nie dostąp. widzen. bytu a odżywiają. jako pokarm.

„1. Brownik: przyrównała bo Najlepszemu „duszy karm" z owej ~~łą~~ łąki przychodzi"
przypuszcz. widzi mniem. się (potuj. się pokar. udan.) Przyczy. zaś owych licz.
zabieg. aby zobacz. równi. prawdy, jest pasza odpowiedn. najlepsz. części

248 c duszy, pochodz. z owej łąki a naturę skrzyd. któr. dusza się wzno. tem się
karmi. Prawo zaś Adrastei takie, że Dusza, która towarz. bogu,
zobacz. coś z prawd, ma do nowe. obiegu pozost. bez bólu a jeśli
zaw. to uczyn. potra. ma być zawsz. nieuszkod. Gdy zaś nie podoław.
~~to~~ towarzysz. nic nie zob. a doznaw. jaki. przypad. napeł. się zapomn. i
nikczemno. i zaciężej a zaciężyw. utrac. piór. i na ziem. spad. wtedy

Phaedr.

jest prawo, żeby takiej duszy nie ~~wsadzać~~ [bywa wszczepio.] do żadn. natu. zwierz. podcz. pierw. 248 D
narodz. lecz ~~tę~~, która najwię. widzia. ~~~~ [stąpi] do narodze. człow. mające zost.
miłośn. mądro. lub piękna alb. jakim muzyk. albo ~~~~ miłośnie usposob;
druga zaś z kolei rodzi króla, rządnaj. prawa lub wojowniz. i władz. umiej;
trzecia, tuż. do rodze. męż. polity. lub statys. alb. znaj. się na przedsiębior.
intrat. (bankiera); czwar. wchod. gimnast. lubią. znoje alb. też mając. ~~~~ [zajmow.]
się leczen. ciał; piąta w tak. któr. więc będz. żyw. wieszcza alb. kapł.;
szóstej odpow. [żyw.] (poety) lub poświęco. jakiej sztu. naśladow; siódm. żyw.
przemysłowca lub rolni; ósmej żyw. mędr. (sofisty) alb. schlebi. gminu — Bron: siódme w matematyce
(demago.); dziew. żyw. tyran. (samowładz.) (c.29) T W każd. wszystk. zejśc. — c 29
(położen.) kto sprawiedli. żyw. otrzym. dostąpi. lepsz. losu, a kto nie-
sprawiedli. gorsz. Albow. do tego sam. miejs. skąd przyszła każ-
dusza, nie dojdzie ~~się~~ przed 10000 lat; bo nie dost. skrzyd. przed
tak dług. czas. z wyjąt. tej, która filozo. bez podstę. albo koch. się — 249 a
w młod. filozofi. Te zaś w trzec. okres. tysiącolet; jeżeli obrały trzy razy po
sobie żyw. taki w ten spos. dostaw. skrzyd. w roku trzytysiącz. sob. odchod.;
inne zaś, gdy ukończy. pierw. żyw. dostaj. się pod sąd. Osądzo. zaś, jedne

pośrednicz. do więz. podziemn. tam karę ponosz., inni zaś do pewn. miejsc. w nieb. przez ząd podniesie. żyj. tam odpowied. żywot. który przeżył w kształ. ludz.

249 b. W tysiąc. zaś roku obie (a razw.) [klassy] przybyw. do losow. i wybieran. drugie. żywo. wybieraj. każda [dusza] ten, który zechce. Tam . i w życie zwierz. dusza ludz. wchod. a ze zwierz. które kied. było człow. znow. w człow. Albow. dusza, która nigd. nie oglad. praw. nie wnijdz. w ten kształt. Ma bow. człow. pojmow. to, co się mówi sposob. rodzaju, idące od wiela wraż. do jedno. rozum. zebran.

c. To zaś jest przypomin. sob. owych rzeczy, które niegd. widz. dusza nasza, gdy raz. z bog. wyruszyw. pominęła to, co tut. byt. nazyw. i wznios. się do byt. który jest rzeczyw. Dla tego też słusz. tyl. umysł filozo. skrzyd. odzyskuj, albow. przy owych rzecz. zaw. pamię. przeby. wedł. możno. przy któr. bog przebyw. bogiem jest. Tak. więc wspomn. człow. słusz. używaj. w doskon. zaw. tajemni. wtajemniczan.

d. sam tyl. istot. doskon. się staje. Porzucaj. zaś ludz. zabieg. i przy tem, co bosk. jest bawiąc, strofow. jest od tłumu (ogółu = pospolstw.) jakoby narwany, bo tłum nie dostrzeg. że on bogiem porwan. (pełn. boga)

e. 30. Tu dotąd tedy zmierza cała mowa o czwart. szaleń. w któr. ktoś oglądaj. (docz. ziems.) piękn. na wspomn. prawdzi. piękno. dostaj. skrzyd. i w nie opatrzo. pragn. wzlec. ale nie mogąc obyczaj. ptaka w górę patrzy a nie dbaj. o rzeczy pod sobą, ma w tem powód że jest usposobio. do szaleństw.

p. 249 a. παιδεραστήσαντος Cf. Gorg. 482 a: τὴν φιλοσοφίαν, τὰ ἐμὰ παιδικά. Phaedr. Bon.

αὗται δέ etc cf. p. 231 a: ὅτι οὐκ ἐραστὴς ὢν σου τυγχάνω. ὡς ἐκείνοις μὲν etc.
ubi sermo erat de amatore generatim etc. Cf. etiam p. 233 a ἐραστῇ. ἐκεῖνοι etc.
Resp. VIII. 554 b cum adnot. Stallb.

p. 249 b ἐπὶ κλήρωσίν τε καὶ αἵρεσιν τοῦ δευτέρου βίου Wyjaśn. tych słów znajd.
się w Resp. X. 615 sqq gdz. opis. jest spotkan. się dusz bożych i niewieścich po upływ.
tysiącolecia na łące ku nowe- wybor. życia ziemsk. Zabaw. na łące 7 dni, dusze odbyw.
podróż 5 dnio. do osi świata, na około której kręc. się nieb. z gwiazd. wymowo. do 8 obręczy. (σφόνδυλοι)
na każd. jedna stoi syrena i wydaje głos - który. 8 tonów skła. się na skalę muzykal. p. 616 b - 617 b,
Przy osi koło świata siedz. Parki - wymieni. z tona Lache: losy i obrazki. Losy
zawier. numer. porządk. wedł. który dusze mają przyst. do wybo. - losy się nie ulo.
głod. i rodzon: - dlatego. los. zale. od przypad. - ale dla wszyst. wybór znosi (619 b)
Obrazki ~~[illegible]~~ żywota się na ziem. - dusze wybier. wedł. z tonu. a te zale. od ich poprzedn. na
ziemi przeszłości. dusze rob. niesam z(ły) wybor - niewieścił. nienzg. smut. dozna. znużenia.
rob. niesam dobr.

p. 249 c τοῦτο δ' ἐστὶν ἀνάμνησις Porówn. p. 245 d τοῦτο πηγὴ καὶ
ἀρχὴ κινήσεως Cf. Resp. I. 344 a. ἔστι δὲ τοῦτο τυραννὶς cum adnot. Apol. 29 a καίτοι τοῦτο πῶς
Gorg. 504 d ταῦτα δ' ἐστὶ δικαιοσύνη Phaedo. p. 73 d τοῦτο δ' ἐστιν ἀνάμνησις οὐκ ἀμαθία ἐστίν.

p. 249 e πᾶσα .... φύσει τεθέαται quia ita natura ita fert – cf. p. 248 c: τότε νόμος ταύτην μὴ φυτεῦσαι εἰς μηδεμίαν θηρείαν φύσιν ἐν τῇ πρώτῃ γενέσει – explic. vero p. 249 b, cur ita fiat οὐ γὰρ ἥ γε μή ποτε ἰδοῦσα τὴν ἀλήθειαν εἰς τόδε ἥξει τὸ σχῆμα etc.

ἢ οὐκ ἂν ἦλθεν ἢ i.q. alioquin

p. 250 a οὐδ' ὅσαι h.e. οὔτε ταύταις ὅσαι

cu loco hoc cf. Plut. II. p. 745 d.e. fabula de sirenis

ὅταν τι τῶν ἐκεῖ ὁμοίωμα ἴδωσιν – res quae adspiciuntur ad ideas similitud. efformat. atq. express. sunt.

οὐκέτ' αὐτῶν γίγνονται non amplius sui compotes sunt. Graeci: εἰς αὑτὸν ἐλθεῖν v. ἑαυτοῦ γίγνεσθαι – contrarium vero: ἐκστῆναι ἑαυτοῦ
Cf. Comment. ad Antonin. VI. §. 35
ad Soph. Col. 657

Phaedr.

~~ten więc~~ jest najlep. z wszystk. (więc) boski. szałów jest ten najprzedn. i z najlepsz. źródła pocho- 249 e.
dzący i dla tego, któr. go dzierży, jako i dla tego, który w nim ma udz. [i dla dzierżąc. i dla
uczestn.] ~~i.. dla kochaj. i dla kocha..~~] skąd uczestnicz. w tym szal. gdy kocha piękn. zowie się
miłośn. Bo jak się rzek. każda dusza człow. z natur. swoj. oglądł. byty, inacz.

inacz. nie byłaby weszła w to stworzen. żyw. (ich) przypomin. zaś sob. po [t. j. na wid.] tutejsz.
twor. nie jest dla każd. rzeczą łatw., ani dla tych, które krótk. widzia. tamtejsz. [krótko], 250 a
ani dla tych, które tut. spadłsz. miały nieszczęś., że pod wpływ. różn. towarzys. zwróciw. się
do niesprawiedliwo. straci. pam. święto. które ~~[illegible]~~ (wonczas) oglądł. Pozost. tedy ~~niewiele~~ wiele [takich]
którym pam. dostatecz. stały. Te zaś, gdy ujrz. jak. podobień. owych tam rzeczy,
zdumiew. się i nie mog. już panow. nad sob. jaki zaś to stan, nie wiedzą dla nied-
kładn. przenik.

Upodobnien. zaś sprawiedliwo. i roztropno. i wszelkich inn. idei, które duszo. roz-
czcigod. nie posiad. tutaj żadne. blasku, lecz przez przyćmio. narzę. z trudno. nie- 250 b
wielu ich obra. śledz. ogląda rodzaj (pierwowzór rodzajo.) tego, co jest naśladow. Piękno.
zaś możn. było wted. widz. świet. kied. z szczęśl. zorzęli. błogosław. widzen. i uroczysto.
my ze Jow. ~~[illegible]~~ (postępu.), inni ze inn. bog.; oglądaliśmy i przypuszcza. byliś. do tajemni. stwór.
zowiącej się ~~[illegible]~~ błogosław. ~~[illegible]~~

którą obchodziliś. będąc sami nieskala. i wolni od nieszcz. które nas oczekiw. w
czas. następ.; nieskala. niezmięsza. niewzruszo. i szczęśli. zjawis. oglądł. jako wtajemni. 250 c
~~[illegible]~~

w blas. czyst. będąc czyści i nienapiętnow. tem, które ter. obnosząc, ciałem nazyw. uwięzieni w niem na kształt ostrygi. To niech się przeba. (podarow.) pamię. dla któr. z tęskno. do tamt. rzeczy, ter. dłuż. się mówiło. Co do piękno. zaś, to, jak mówiliś. promieniała, będąca razem owe. byt. ~~a tut. przyby~~

250 d. a tutaj przybyw. ujęliś. ją przez ~~zmysł~~ najjaśniejsz. z nasz. zmysł. błyszczącą najwyraź. Wzrok bow. najbystrz. z wraż. zmysło. nam posuw. się; myśl, jedn. za jego pomo. ~~przecie~~ nie bywa dostrzegan. bo strasz. by ~~ona~~ wywoływała miłostki, gdyb. podawała ~~jakiego~~ rodz. obraz swój jasn. przystęp. wzroko. oraz inn. przymio. godn. kochan. Teraz zaś tylko piękno. dostał się ten los, że jest najjaśniej. i najpożądań.

Otóż kto nie jest śwież. wtajemniczo. lub zepsu. nie unosi się stąd bystro tam do idei piękno. ujrzaw. to ~~patrząc na to~~, co tut. jej nazw. nosi, tak iż nie jest czcią przejęty ~~patrz~~ na jej widok, lecz oddaj. się rozko. usiłuj. poźć sposob. zwierz. czworonoż.

251 a i dzieci płodz. i zuchwal. obcuj. nie lęka się ani nie wstyd. przeciw przyro. uręg. się za rozk. Ale dopie. co wtajemni. który wiel. tam oglad., zoczyw. twarz boskoz. dobrz. naśladuj. piękno lub jaki kształt ciała — najpierw. dreszcz go przejmie, i coś z owych obaw przenika niegd. doznan.; pot. przypatru. się jemu czci na kształt boga a gdyb. nie lękał się pozoru zbytn. szaleństw., składa. b. ofiary przed kochan. jak przed posąg.

b i bog. Gdy go zobacz. owłada nim jak po dreszczu, przemia. i pot i gorąco niezwyk.

p. 250 b. κάλλος δὲ τότ' ἦν | Imago sumpta de initiat. mysterior. Phaedr. com.

Cf. p. 248 b ubi de animis, quae aliis fractis non potuerunt ascend. una cum diis ad locum supercoelest.: ἀτελεῖς τῆς τοῦ ὄντος θέας ἀπέρχονται.

Symp. p. 209 e ταῦτα μὲν οὖν τὰ ἐρωτικὰ ἴσως, ὦ Σώκρατες, κἂν σὺ μυηθείης· τὰ δὲ τέλεα καὶ ἐποπτικά, ὧν ἕνεκα καὶ ταῦτα ἔστιν, ἐάν τις ὀρθῶς μετίῃ, οὐκ οἶδ' εἰ οἷός τ' ἂν εἴης. ubi ἐποπτικά vocatur ultimus gradus initiat.

Lobeck Aglaoph. I. 127 sq. Veteribus usitatissimum fuit a rebus sacris similitudines transferre ad literar. studia et ad omnes in bonis artibus profectus etc.

et ἑπόμενοι μετὰ μὲν Διὸς ἡμεῖς ubi vide commentatt.

p. 251 - b. τοῦ κάλλους τὴν ἀπορροήν = Cf. ap. Stallb: p. 100 ad l.

ᾗ ἡ τοῦ πτεροῦ φύσις ἄρδεται

εἶργε μὴ βλαστάνειν - Verbi εἶργε vis est praegnans, quippe valet εἴργοντα ἐποίει

p. 251 b. ὤδησέ τε καὶ ὥρμησε Aorist. de eo dicitur qu. solet identidem repente et ex vestigio fieri. — Phaedr. Comm.

Cf. Phaed. p. 73 d.
Gorg. p. 484 a
p. 511 d
p. 524 e
p. 525 a

Cf. Stallb. ad Phaedr. p. 232 e.

Soph. Oed. Col. 658 < πολλαὶ δ᾽ ἀπειλαὶ πολλὰ δὴ μάτην ἔπη θυμῷ κατηπείλησαν, ἀλλ᾽ ὁ νοῦς ὅταν | αὑτοῦ γένηται, φροῦδα τἀπειλήματα.
691. οὐδὲ Μουσᾶν χοροί νιν ἀπεστυγήσαν, οὐδ᾽ ἁ χρυσάνιος Ἀφροδίτα.

p. 251 c: ὅταν ἄρτι φύωσι. pro quo habet Schanz: φύωσιν.

ζεῖ τε καὶ ἀγανακτεῖ certum est propter codd. auct. Pierson inutiliter conj. ἀδακτεῖ. Cf. Resp. IV. p. 440: ζεῖ τε καὶ χαλεπαίνει
Phileb. p. 47 a: τὸ μὲν ὑπομεμιγμένον τῆς λύπης γαργαλίζει τε καὶ ἠρέμα ἀγανακτεῖν ποιεῖ, τὸ δ᾽ αὖ τῆς ἡδονῆς — ξυντείνει τε καὶ ἐνίοτε πηδᾶν ποιεῖ.

ταὐτὸν δὴ πέπονθεν cf. Stallb. ad l. (p. 101)

Phaedr.

Przejaw. bow. wypływ piękno. przez oczy, rozgrze. się [czem zroszo. podsyca. natu. skrzy.] Przez rozgrzan. się zaś roztop. się otoczen. kiełkow. które od daw. dla stwardnien. zamknow. się wstrzymyw. od wypuszczan. Ale gdy napływ. pokarm nabrzmiał kieł skrzyd. i z pęd. wyrast. od korzen. po całym kształt. duszy; cała bow. niegd. była skrzydl. Wre tedy przytem cała (c. 32)

i kipi a co czują na około zęb. ci którym się one wrzynają, swędzen. i rwan. 251 c
w dziąsł. to samo czuj. dusza tego, które zaczyn. się wyrzyn. skrzyd.; wre, burzy
się, czuje swierzbiączkę wypuszczając skrzyd. Gdy tedy patrzy na piękno chłop.
czerpiąc. od nieg. nadchodzące i płyn. [napierają. dla tego zow. się pragn.] przyjmuj.
w sieb. świtko. bywa i rozgrzew. się, łzawi, ulgi w bólach i radu. się; ale gdy w roz-
łączen. sam usychał, otwory przejść zasychają. któremi skrzyd. wydoby. się, zamyk. się i
tamują wzrost skrzyd. Ten zaś [wzrost] wewn. z pragnien. zamknięt. bije jak tętnice
wdziera się w kaź. otwór przed sobą, tak iż cała dusza na około pokłuta (pożgana)
miota się i cierpi, ale przez pam. na piękn. radu. się =.

Z połączen. zaś obu uczuć strach. się dla niezwykło. cierpien. i bezrad. d
wścieka się i roz szalała ani nocą sypi. nie moż. ani we dnie dost. na miejs., biegące
zaś z pragnień. gdzie mniem. ujrz. tego, któr. dzierży piękno. Zoczyw. zaś i wpuściw.
w sieb. pragn. rozwaln. to, co wted. się zaparto a dostąp. ulgi, uwolnio. bywa od

Ktuć i bolów, a wszko- ktśnajztod. w oberno. wiąwa.

252 a. Skąd więc dobrowoln. go nie odstępu. ani nic wyżej (bardz.) od piękn nie ceni bez zapomi. matek i braci i wszystk. znajom. i ma sob. za nic, gdy majątk. przez nie dbalst. ginie obyczaj. zaś wielk. i przyzwoito. któremi przedtem chlubiła się, pogar dzi. gotowa jest służ. i spocząć (jak najbliż. o ile zezwola) tęsknoty swojej

b Bo oprócz czci, którą odd. posiadającemu piękno. znalaz. one leka. jedyn. na udręczen. największ. To zaś cierp. (stan) o ~~przyjacielu~~ piękn. do któr. zwraca się mowa moja, ludz. Erosem nazyw.; jak zaś bogow. je nazyw., gdy usłysz. ~~...~~ stary dla młodo. twoj. wyda ci się śmieszn.

p. 252 b. ὦ παῖ καλέ, πρὸς ὃν δή μοι ὁ λόγος cf. p. 237 a et p. 243 e Comm. — Phaedr.

ubi Socr. fingit se alloqui pulchr. adolescentul.

θεοὶ δὲ ὅ καλοῦσιν Hom. saepius deor. sermonē ab hum. disting

Od. X. 305: μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί· χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν
ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται

τινὲς Ὁμηριδῶν qui asservab. et commentab. e veritab. ~~poemata~~ poemata

homeri: tanq. particular. suā haeredit.

Nonnulli vers. hos a Pl. confictos put. (Schleierm. Ast)

Lob. tamen eos ex aliq. poet. petitos esse — nō enī Pl. tam duros

asperosq. composuiss.

Sed recte observ. Stallb: neq. vers. quos Agathoni tribuit

in Symp. 197 c. valde eleg. esse. ~~quamq.~~ etiamsi ipse sit eor. auctor

ἐκ τῶν ἀποθέτων ἐπῶν reconditis, arcana = Ast. — Lobeck, Aglao-

phamus II. 867 aliq. comment. = hic solum ap. Pl. occurr.

δύο ἔπη sunt versus – cf. Xen. Mem. I. 3.3: ἐπαινέτης δ' ἦν καὶ τοῦ ἔπους τούτου· Καδδύναμιν δ' ἔρδειν ἱέρ' ἀθανάτοισι θεοῖσι

saepissime ap. Pl: Resp. III. 386 c. ἀπὸ τοῦδε τοῦ ἔπους ἀρξάμενος

ib. p. 393 a: μέχρι τούτων τῶν ἐπῶν

Legg. VII. 810 e: ποιηταὶ... ἐπῶν ἑξαμέτρων ... καὶ τριμέτρων

ποτηνόν alatus ap. Pl. hic solum° occurr.
= πετεινός, πετηνός, πτηνός
ap. poet: Aesch. Eur. Pind. semp. dor. ποτανός.

πτερόφοιτος inconstanter et insane vagans – hic solum°

Ast explic. de libid. impura – cred. Stallb. ut φοιτᾶν = coire

dicit eum Pl: ὑβριστικὸν πάνυ – sed Schleierm. hoc ad prim. vers. ref. itemque ἔμμετρον

jam ἔμμετρον Heindorf. ad unic. vetul. sententiae protervitatem

Lobeck censuit pravam versuum modulationem signifi.

Stallb. utrumque signifi: sc. et inconstantem et parum modestum

sed alii, quos inter Schanz. antea Heind. Buttm. Bekk. legunt πτερόφυτον — ut alas nutriens qu. leg. ap. Stob. Eclo. phys. I. p. 276 – in mss. πτερόφυτον = πτεροφυής (Pl. Polit. 266 e) sed nusq. occurr. nis. ap. quen. schol. in Aristoph.

ap. Plat: = poeticus – Symp. 197 c
= modestus, modicus, honestus
Legg. VII. 823 d: ἔμμετρος ἔπαινος
ἀμέτρως καὶ ψόγος
Legg. I. 649 e: ἡδονὴν ... ἔμμετρον
= nostr. loc. Ast eod. m° expli.
VII 874 e ἐν ᾗ δονάξ ἔμμετρος

Legg. XII. 953 e: θεοῖσι δὲ ἀναθήματα χρεὼν ἔμμετρα τὸν μέτριον ἄνδρα ἀνατιθέντα δωρεῖσθαι

ἐμμετρία = moderatio Resp. VI 486 d.
ἐμμέτρως ~~accommodate~~, convenienter, modice =

p. 252 e

Phaedr. Coment.

οἱ μὲν δὴ οὖν Διος

Philoso. amant eos juven. quos vident simil. esse Jovis. sum̄i rer. om̄ia gubernat., qui idem perfectiss. habet sap: De re tota vid. Stallb. in ann.

De Jov. sapientiss. mundi rect. vid. Phil. b. p. 28 d: Czy powiemy, o Protar. że nad wszystk. i nad tem, co wszechśw. zowią, panuj. siła bezrozu. bezcelo. przypadko. lub też przeci. jak przodko. nasi mawia. ~~...~~ rozum i mądro. jakaś przedziw. i układając? νοῦν καὶ φρόνησίν τινα θαυμαστὴν συντάττουσαν διακυβερνᾶν;

Cf. Phil. p. 30 d: Zat. powiesz, że w natu. Zewsa dusza król. przeby. i rozum król. z powo. twórcz. potęgi βασιλικὴν μὲν ψυχήν, βασιλικὸν δὲ νοῦν ἐγγίγνεσθαι διὰ τὴν τῆς αἰτίας δύναμιν etc. (to jest, że jest przyczy. twór.)

Phaedr. p. 246 e: ὁ μὲν δὴ μέγας ἡγεμὼν ἐν οὐρανῷ Ζεύς, ἐλαύνων πτηνὸν ἅρμα, πρῶτος πορεύεται, διακοσμῶν πάντα καὶ ἐπιμελούμενος.

ἐὰν οὖν μὴ πρότερον etc. de sens. v. Stallb. ad loc.

μετέρχονται ἰχνεύοντες persequuntur, investigantes – de venatio. sumpt. imago

Phaed. 88 d: πῇ ὁ Σ. μετῆλθε τὸν λόγον

Prot. 322 a. Προμηθέα ... ὕστερον ... κλοπῆς δίκη μετῆλθεν.

Parm. 128 c: (ὥσπερ γε αἱ Λάκαιναι σκύλακες) εὖ μεταθεῖς τε καὶ ἰχνεύεις τὰ λεχθέντα

~~εὖ μεταθ~~ Soph. 226 a. τοιόνδε ἔτι μεταθέοντες ἴχνος αὐτοῦ

ἐὐπορεοῦντες v. Stallb. ad loc.

σύντονος intentus, acer, vehemens

Symp. 203 d: ἀνδρεῖος καὶ σύντονος

Legg. V. 734 a: συντόνους ἐπιθυμίας τε καὶ ἔρωτας

Soph. 242 e φασὶν αἱ συντονώτεραι τῶν Μουσῶν, αἱ δὲ μαλακώτεραι

συντόνως intente, contente

Resp. X. 619 b συντόνως ζῶντι

Tim. 88 a. ὅταν εἰς τινας μαθήσεις καὶ ζητήσεις συντόνως ἴῃ

p. 253 a: ἐφαπτόμενοι αὐτοῦ ... ἐνθουσιῶντες v. Stallb. ad l.

ἐξ ἐκείνου sc. τοῦ σφετέρου θεοῦ

καὶ τούτων δή sc. τοῦ λαμβάνειν τὰ τοιαῦτα ἤθη καὶ ἐπιτηδεύματα

Cf. Apol. 19 d.

Phaed. 70 d

Gorg. 447 a

Prot. 331 e

αἰτιώμενοι = αἴτιον νομίζοντας = auctorem putantes

plenius dicitur αἴτιόν τινα αἰτιᾶσθαι: Gorg. 518 d

519 a

Hipp. min. 372 e

p. 253 a

Phaedr. Com.

χἂν ἐκ Διὸς ἀρύτωσιν. v. Stallb. explic:

ὥσπερ αἱ Βάκχαι quibus verbis elegant. explicat. hauriendi ratio, Bacchae enim furore div. plenae hauriebant potum e rivulis melle, lacte ac vino fluentibus

Cf. Eur. Bacch. 142 (145 ed. Schoene): ῥεῖ δὲ γάλακτι πέδον, ῥεῖ δ' οἴνῳ, ῥεῖ δὲ μελισσᾶν νέκταρι, Συρίας δ' ὡς λιβάνου καπνός.

ib. v. 703 (699 ed. Sch.): θύρσον δέ τις λαβοῦσ' ἔπαισεν ἐς πέτραν
ὅθεν δροσώδης ὕδατος ἐκπηδᾷ νοτίς.
ἄλλη δὲ νάρθηκ' ἐς πέδον καθῆκε γῆς
καὶ τῇδε κρήνην ἐξανῆκ' οἴνου θεός.
ὅσαις δὲ λευκοῦ πώματος πόθος παρῆν,
ἄκροισι δακτύλοισι διαμῶσαι χθόνα
γάλακτος ἑσμοὺς εἶχον· etc.

Cf. Pl. Ion 534 a: ὥσπερ αἱ βάκχαι ἀρύτονται ἐκ τῶν ποταμῶν μέλι καὶ γάλα

p. 253 b

οἱ δὲ Ἀπόλλωνός τε v. Stallb.

ζητοῦσι τὸν σφέτερον παῖδα πεφυκέναι

Resp. II p. 375 e: οὐ παρὰ φύσιν ζητοῦντες τοιοῦτον εἶναι τὸν φύλακα.

Symp. 207 d. ἐνταῦθα ... ἡ θνητὴ φύσις ζητεῖ κατὰ τὸ δυνατὸν ἀεί τε εἶναι καὶ ἀθάνατος

Charm. 172 c. καὶ ζητοῦμεν αὐτὸ μεῖζόν τι εἶναι ἢ ὅσον ἐστίν

Cf. supr. 252 e: Δῖόν τινα εἶναι etc.

κατὰ τὸν θεὸν ἰόντες

Prot. 348 d. αὐτίκα περιιὼν ζητεῖ ὅτῳ ἐπιδείξηται

Ibid. 207. d. ζητεῖ δὴ ἀεὶ τὸ αὑτοῦ ἕκαστος ξύμβολον

p. 271 E. εἰδότες ψυχῆς πέρι παγκάλως

Phaedr. Comm.

Coniunct. ἐπίστασθαι, εἰδέναι, ἐπαΐειν περί τινος ap. Pl. freq.

Apol. 19 c: ὧν ἐγὼ οὐδὲν μέγα οὔτε σμικρὸν πέρι ἐπαΐω

Gorg. p. 464 d. πότερος ἐπαΐει περὶ τῶν χρηστῶν σιτίων | 518 c: ἐπαΐεις οὐδὲν περὶ γυμναστικῆς

Alcib. I. 117 a: δῆλον ὅτι περὶ τούτων οὐκ οἶσθα.

Resp. X. p. 598 c: τούτων ἕκαστος οἶδεν. [VI. 506: περὶ ὧν τις μὴ οἶδε λέγειν ὡς εἰδότα]

Crito p. 48 a

Phaedr. 268 c: οὐδὲν ἐπαΐων τῆς τέχνης

Ap. Plat. ἐπαΐω sensu intellig: saepissime conjung. cum περί aut τί περί =

Hipp. min. 289 e: οὐδὲν ἐπαΐεις περὶ καλῶν κτημάτων. Phaedr. 234 d: ἐπαΐειν περὶ τῶν τοιούτων

" " , maj. 291 d: μηδ' ὁτιοῦν ἐπαΐειν. —

τέχνας λόγων appell. soleb. rhetor. institutiones destinat. ad illustr. art. eloq.

Ast in lex. sub no διδασκ. hanc notionem specialē quemque offerebat. in orat. in Phaedr. 260 d τὴν τῶν λόγων τέχνην generatim signif. artem eloqu. v. sermonis. erat igit. haec alia indicanda. ergo signif. Hinc ipsi rhetor. appell. τεχνικοί

Arist. Rhet. I. 1 οἱ τὰς τέχνας λόγων συντιθέντες

III. 13 τέχνη Λικυμνίου

Dionys. Halic. de compos. verbor. c. τέχνας ῥητορικάς

Hinc ipsi rhetor. appell. τεχνικοί

Aul. Gell. XVII. 5. § 3: rhetoricus quidam sophista, utriusque linguae callens haud sane ignobilis ex istis acutulis et minutis doctoribus, qui τεχνικοί appellantur etc.

Quintil. II. 13. — Propter quae mihi semper moris fuit quam minime alligare me ad praecepta quae καθολικά vocitant, i.e. ut dicamus quomodo possumus universalia v. perpetualia; raro autem reperitur h. genus, ut non labefactari parte aliqua et subrui posset: sed de his plenius suo quoque loco tractabimus: interim nolo se iuvenes satis instructos, si quem ex his, qui breves plerumque circumferuntur, artis libellum edidicerint et velut decretis technicorum tutos putent. Multo labore, adsiduo studio, varia exercitatione plurimis experimentis, altissima prudentia, praesentissimo consilio constat ars dicendi. —

αὐτὰ μὲν τὰ ἔμπαλιν v. Stallb. ad l.

ἐπίσταμαι cum Acc. et Inf.

Phaedr. 268 a: ἐγὼ ἐπίσταμαι τοιαῦτ' ἄττα σώμασι προσφέρειν ὥστε

v. cum accus. obj.

Euthyd. 296 a ἃ ἐπίσταμαι

Prot. 339 b. τοῦτο ἐπίστασθαι τὸ ᾆσμα Hipp. maj. 285 c

v. cum praep. περί (et altera sent. incip. ab ὡς)

Phaedr. 230 e: περὶ μὲν τῶν ἐμῶν πραγμάτων ἐπίστασαι καὶ ὡς νομίζω etc. (in or. Lys.)

Alcib. I. 106 c: περὶ ὧν σὺ ἐπίστασαι βέλτιον ἢ οὗτοι

Prot. 312 e

cum inf.

Phaedr. 269 c: ἐπίστασθαι περὶ σμικροῦ πράγματος ἑκάστου μακρὰν ῥῆσιν ποιεῖν etc.

ἐπίστασθαι περὶ τῶν θεῶν Euthyd. 227 b

καθ' ὅσον ἐνδέχεται

Phaed. p. 93 b εἴπερ ἐνδέχεται τοῦτο γιγνεσθαι

Resp. IX p. 580 d δέξεται ..... καὶ ἑτέραν ἀπόδειξιν

p. 271 d τόσα καὶ τόσα

Resp. IV p. 438 a τοῦ δὲ τοίου ἢ τοίου

p. 429 b ἢ τοίαν αὐτὴν εἶναι ἢ τοίαν

Pro diversis animi generibq etiã diversa esse orationũ genera ideoq diligent. oportere explorari, quale dicendi genq unicuiq animo sit accom. etc. nec satis esse haec omnia cognovisse ratione et discipli. sed etiã acced. debere vitae rerq usũ, ut statim intellig. quid singulis locis, temporib. hominibq conven.

p. 271 e ἢ μηδὲν εἶναί πω πλέον αὐτῷ ὧν τότε ἤκουεν λόγων ξυνών.

P. 271 a 18

Phaedr. Com.

πειθὼ γὰρ ἐν τούτῳ ποιεῖν ἐπιχειρεῖ

ἓν καὶ ὁμοῖον

τοῦτο γὰρ φαμεν φύσιν εἶναι δεικνύναι

ap. Hom. Od. X. 303 de virtutibus remedii καί μοι φύσιν αὐτοῦ ἔδειξεν

π. τοῦ φαρμάκου qu. Herm. effodit e Odysseo tradid. erat cat. radix quae μῶλυ dei appell.

U poet. od Pind. do Aristotel. używ. z wrażl. oddzieni. myśli i znacze. jakoto urodzen; wzrost, postać, przyrodz. charakt, usposob. wrodzo. własn.; wrodzo. lub przebyw. w ciemś istę, zdolno

naoczne. to, co jest przyrodz. lub natural. lub w zgodz. z doświadcze. — w przeciwstaw. do tego, co jest sztucz. nabyt. przyjęt. lub umownal. ucinatur.

Herod. II. 45 φύσιν ἔχει = ἕνα ὄντα τὸν Ἡρακλέα, καὶ ἔτι ἄνθρωπον ὥς δή φασι, κῶς φύσιν ἔχει πολλὰς μυριάδας φονεῦσαι

co = ma istę wystarcz

a w tym i. zdan. rozumie się greczy nie inej. usposob. ory [illegible] Egip. τῆς Αἰγυπτίων φύσιος καὶ τῶν νόμων πάμπαν ἀπείρως ἔχειν

Campbell, Pl. Resp. II. 317 sq

Theaet. o ludz. natur. w ogól.

ἡ ἀνθρωπεία φύσις I. 76. II. 50. III. 45. 84.

ἕως ἂν ἡ αὐτὴ φύσις ἀνθρώπων ᾖ III. 82, 2

ὑπὸ φύσεως ἀναγκαίας = konieczno. praw przyro. V. 105, 2

Prof. Burnet, Early Greek Philosophy

„ Pono, wczesne oraz pierwsi kosmologist. aby wyraz. pojęc. trwał. i pierwot. subst. było wście. φύσις a tyt. περὶ φύσεως jak powszech. uczew. dzieł. filozofi. w VI i V w. nie znacz. natu. wszech rzeczy. to jest później. znacz. lecz po prostu: o pierwot. subst. oraz twierd. Burnet, że z w ięzy. filozofi. Grecyi φύσις = to, co pierwot. zasadn. i trwając: w przeciwień. do tego, co drugorzęd. pochod. przejścio. i to co jest w przeciwień. do tego, co zrobio. lub co stają się –

Campb: że jakkolw. nie może tego pewne. przykł. to jedn. widocz. że oni nadali wyrazo. now. znacze jako mając. oznacz. jednost. dziedzin ogóln. na której oni polegą.

Stąd κατὰ φύσιν, φύσει, παρὰ φύσιν = przeciwstawia. się. φύσει καὶ νόμῳ =

II. 318 – U Plat. wyraz nie wsz. od ... termin. filozofi. jest ustalo. Trzeb. w każd. mająć. osob. sens oznacz. Jeszcze to ... wyrażeń.

1° Phaedo 103 c τὸ ἐν τῇ φύσει opp: τὸ ἐν ἡμῖν cf. Campb.

2° ... siła przeciw. rozumu. Soph. 265 c φύσιν ... ~~...~~ ἄνευ διανοίας φυομένης

3 Phaedr. 270 φύσις wyraz obszer: obejmu. i wewnęt. istota. i zewnę. różni się wted. od οὐσία, tem, że każdą. naciśk na części. z któr. składa się całość

4) Przedmio. filozo. nie jest cała natu. lecz wszelka natu. Theaet. 173 e. Polit. 272 c

p. 271. a – φύσις

W tak. znacz. słowa może. odróżn. k.t. odcieni:

4/ a) Natura rzeczy opisanej

Resp. II. 359 b φύσις δικαιοσύνης = obejmuj. i γένεσιν i οὐσίαν

Phaedr. 245 e ὡς ἐχούσης οὔσης φύσεως ψυχῆς

Resp. VI. 493 c τὴν δὲ τοῦ ἀναγκαίου καὶ ἀγαθοῦ φύσιν

b) Rzecz sama, która natu. opisan.

Resp. II. 359 c ὃ πᾶσα φύσις διώκειν πέφυκεν ὡς ἀγαθόν

IV. 429 d μίαν φύσιν τὴν τῶν λευκῶν

VI. 491 a οἵαι οὖσαι φύσεις ψυχῶν

5/ pleonas. z genit. w tem ostat. znacz. przytocz. – zwłaszcz. w późn. dialog. – ale tak. w Fedr.

Phaedr. 248 c ἡ τοῦ πτεροῦ φύσις

254 b. , τὴν τοῦ κάλλους φύσιν

Cf. Baumgl.

6/ = przyrodz. usposob. lub zdolno. (Apol. 22 b. c.) jako przeciwst. do zapęd. rozwij. ducha lub char.

Resp. III. 410 d τὸ θυμοειδὲς ... τῆς φύσεως

VI. 485 a τὴν φύσιν αὐτῶν πρῶτον δεῖν καταμαθεῖν

Sonn. in Phaed.

p. 271 a ὅτῳ τί ποιεῖν = Schaefer voluit corrig. in τὸ τί etc. Cf. Stallb. ad l.
sed lectio ὅτῳ τί const. ex T et confir. cod. B, qui hab. solum ὅτῳ
omisso τί – quod usu dupl. prono. interrog. cf. p. 270 d: τῷ τί ποιεῖν etc.
Resp. 400 a ποῖα δὲ ποίων βίων μιμήματα, ἔχειν οὐκ λέγω

[Siquis Phaedr. 271 b vellet interrogat. direct. exprimere, [struck] indir. quae ibi legitur, esset perluculent. exempl. hujscemi usq.]

Cf. Soph. Antig. init.: Ὦ κοινὸν αὐτάδελφον Ἰσμήνης κάρα
ἆρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς τῶν ἀπ' Οἰδίπου κακῶν
ὁποῖον οὐχὶ νῷν ἔτι ζώσαιν τελεῖ;

Eo quo loco cf. Plat. Menex. p. 241 b: μεμνημένοι ὡς οὖ παθόντες οἵαν χάριν ἀπέδοσαν –

Ubi tam. scholiastae legunt ὅ,τι, qu. displicet Schneidew. praeferenti ὅτι
Cf. tamen Teles Stob. 40,8: τίνων ἡ φυγή, ποίων ἀγαθῶν στερίσκει

p. 271 b. οἷα οὖσα ὑφ' οἵων λόγων

Cf. Resp. VIII 569 a: γνώσεταί γε, νὴ Δία, ἦ δ' ὅς, τότ' ἤδη ὁ δῆμος
οἷος οἷον θρέμμα γεννῶν ἠσπάζετό τε καὶ ηὖξε etc.
Symp. 195 a. εἷς δὲ τρόπος ὀρθὸς παντὸς ἐπαίνου περὶ παντός,
λόγῳ διελθεῖν, οἷος οἵων αἴτιος ὢν τυγχάνει περὶ οὗ ἂν ὁ λόγος ᾖ.
Quint. inst. IX. 4. 44: plurimum refert compositionis, quae quibus anteponas

εἶδος w proz. greck. aż do Plat.:

β) drugorzęd. znacz. (ciąg dal.)

2° = w proz. krasomów. „sposób dział:" przeważ. w „sposób mówien."

Isocr. antid. 80: ὅποις εἴδεσι προειλόμην χρῆσθαι πρὸς ὑμᾶς t. j. (może 3) szereg argum. lub raczej cały przeb. argum. w przemówieniu do jedn. fraze.

δ) znaczen. oderw. = sposób, rodz. gatun.

Hippocr. περὶ ἀρχαίης ἰατρικῆς 15: αὐτό τι ἐφ' ἑωυτοῦ θερμόν, ἢ ψυχρὸν ... μηδενὶ ἄλλῳ εἴδεϊ κοινωνέον.

Thuc. III. 82: τοῖς εἴδεσι διηλλαγμένα „różniące się charakt."

b) Specyal. znacz. u Plato.

Uwaga ogól. Wyr. εἶδος napot. się u Plat. w tyle rozlicz. znacz. iem. wkid. gdy brany jest w sens. techniczn. że może ogól. to jego znacze. techni. określ. jako wyr: „niezmienie. przedmioto. kiedy oderwan. pojęć." Bynajm. zaś nie jest ograniczo. do sen. idei. Zob. bezpośr. Resp. II 297 = zob. techn. Resp. VI. 510. 511.

u Plat.

β) =

2° Resp. V. 449 c: εἶδος ὅλον οὐ τὸ ἐλάχιστον ἐκκλέπτειν τοῦ λόγου „cały rozdz."

III. 392 a. (Legg. VI. 751 a),

II. 263 e ἄλλο αὖ εἶδος λόγων

Phaedr. 263 c. καλὸν γοῦν ἂν ... εἶδος εἴη κατανενοηκώς.

δ) Resp. II 357 c: τρίτον δὲ ὁρᾷς τι ... εἶδος ἀγαθοῦ = trzeci gatun. dobrego =

Gorg. 473 e ἄλλο αὖ τοῦτο εἶδος ἐλέγχου ἐστίν;

Resp. III. 406 c. IV. 424 c

Wyr. stąd, że wyr. niekoniecz. odnosi się zawsz. do specyal. term. idei = np. Resp. II. 380 d.

VI. 511 a: τοῦτο τοίνυν νοητὸν μὲν τὸ εἶδος ἔλεγον.

VII. 530 c. 532 e VIII. 544 d

Nawet w Resp. VI εἶδος nie znacz. wyłąc. o form. ideal. i widzial. p. 510 d: τοῖς ὁρωμένοις εἴδεσι προσχρῶνται; p. 511 b-c. αἰσθητῷ παντάπασιν οὐδενὶ προσχρώμενος ἀλλ' εἴδεσιν αὐτοῖς δι' αὐτῶν εἰς αὐτά, καὶ τελευτᾷ εἰς εἴδη.

Znaczen rozmaitych:

α) εἶδος pojęc. etycz. uważaj. jako przedm. myśl.

Nie używa. intp. w Resp. III. 402 b. c. który należy analiz.

Parm. 130 b. 135 c.

β) Jako pojęcie zbliżone do intellekt. pojęc. ogóln., obejmuj. i pojęc. ideal. i natur. istot. rzeczy

Phaed. 100 b. is. εἶναί τι καλὸν αὐτὸ καθ' αὑτὸ καὶ ἀγαθὸν καὶ μέγα καὶ τἆλλα πάντα etc. poniżej zaś. 102 b: εἶναί τι ἕκαστον τῶν εἰδῶν

Crat. 440 b: εἰ δὲ καὶ αὐτὸ τὸ εἶδος μεταπίπτει τῆς γνώσεως, ἅμα τ' ἂν μεταπίπτοι εἰς ἄλλο εἶδος γνώσεως etc.

Resp. V. 476. a; X. 596 a.

Parm. 135 d.

γ) = rzeczywisto. ogól. pojęc.

Phaedr. 249 b: δεῖ γὰρ ἄνθρωπον ξυνιέναι κατ' εἶδος λεγόμενον

Ib. 277. c. Resp. VIII. 544 d. Men. 72 c.

Zat. 1° = zakr. logicz. obejmuj. pod sob. szczegół. pojęć.

Resp. V. 475 b. παντὸς τοῦ εἴδους. Theaet. 178 a. 148 d.

2° = treść logicz. czyli gatu.

Phaedr. 265 e κατ' εἴδη δύνασθαι τέμνειν

Resp. V. 454 a. Theaet. 187 c; 187 c.

Wtedy Γ εἶδος oznacza prawdz. i natural. początk. w przeciwst. do dowoln. — Polit. 262. 263

F Phaedr. 265 sq. εἶδος = rodzaj lub sposób argument. (ut supra) cf. ibid. 263 b. c.

d) Isocr. p. 21 d (Nicocl. 46) δεῖ δὲ χρῆσθαι μὲν ἀμφοτέραις
ταῖς ἰδέαις ταύταις (= dignitas et urbanitas)

ad 2um = p. 42 c (= Paneg. 7)

ad 3um p. 312 c. (Antid. 12)

! ad 4um Hel. Encom. 62 (p. 216 e) ὅσα ταύτης τῆς ἰδέας
κεκοινώνηκε, τοῦτο αὕτη ἡ ἰδέα = [illegible]

e) Xenoph.

f) Plat. za jego czas. wyraz już nadzw. częsty do mowy filozo. Najczęściej dwie
uwagi: 1° wyg. tego wyr.: (jak εἶδος) we względz. znaczen. porównaw. już (z wyjąt. może c))
przyjęt. 2° [illegible] [illegible] i więcej filo. [illegible] [illegible] [illegible] w znacz.
[illegible] i [illegible] O tem [illegible] [illegible] [illegible] text

a) Prot. 315 e – τὴν ἰδέαν πάνυ καλός
Phaedr. 251 a (ut supra) [
Phaedo 108 d. τὴν ἰδέαν τῆς γῆς   Polit. 291 b.

b) Resp. II. 369 a τὴν τοῦ μείζονος ὁμοιότητα ἐν τῇ τοῦ ἐλάττονος
ἰδέᾳ ἐπισκοποῦντες – Resp. II. 380 d. Tim. 58 d.

c) moż. Resp. VI. 507 e οὐ σμικρᾷ ἄρα ἰδέᾳ = wygod. nie lada jak.

sposob. (?) – inn. równoległ. miejsc ze znacz. Twygd. nie ma.

d) Phaedr. 253 b. ut supr. F

zgod. z jeg. postępow. i sposob. życ.

Naw. w ostatn. cryst. filozof. ἰδέα zachow. swoj. zwykł. popoli. mowie.

Phaedr. 246 a nie Sprawiedliw. w sob. lub Piękno. w sob. lecz

= usposob. duszy, jej natura

Zob. Theaet. 184 c. d.

Specyal. platoń. sposob. mów.

Parm. 131 e 132 a = stano. przeg?!

a) ἰδέα, raczej forma niż rodzaj = typ. przypadku: = klase, dział, co

regular. wyra. εἶδος –

w ogól. z ideą tą się jedno. obecna duchowi, powstała z wielości

tak iż συναγωγή prowa. do ἰδέα – a διαίρεσις do εἶδος.

Phaedr. 265 d. e. εἰς μίαν τε ἰδέαν συνορῶντα ἄγειν τὰ πολλαχῇ

διεσπαρμένα – τὸ πάλιν κατ᾽ εἴδη δύνασθαι τέμνειν

Theaet. 205 d. e. Soph. 253 c Phileb. 16 d.

Arist. razem μία ἰδέα = Zob.!! Phaedo 103 d e

εἰ γὰρ ἦν ἁπλοῦν

Cf. Symp. 183 d: οὐχ ἁπλοῦν ἐστιν, ὅπερ ἐξ ἀρχῆς ἐλέχθη = non est simpliciter verum etc. ... komentet.

Cf. Resp. VIII p. 545 d = ἢ τόδε μὲν ἁπλοῦν

ἁπλοῦς = simplex – opp: πολυειδές – Phaedr. 270 d.
ποικίλα ἀνθ' ἁπλοῦ Theaet. 146 d

zat. ἁπλῇ διήγησις Resp. III. 392 d.
τῆς ἁπλῆς μουσικῆς " " 404 b.
ἁπλῆν δημοκρατίαν Pol. d.

= ut ap. Latinos i. qu. simpliciter v. sine ulla exceptione valet; qu. in controversia nō versetur, qu. verū et absolutū ē

Tak w nast. miej. i Phaed. 62 a: εἰ τοῦτο μόνον τῶν ἄλλων ἁπάντων ἁπλοῦν ἐστι. Symp: 206 a: ἆρ' οὖν ... οὕτως ἁπλοῦν ἐστὶ λέγειν, ὅτι etc
et passim.

Legg. V. p. 738 e: ἁπλοῦς δὲ καὶ ἀληθὴς ἀεὶ –
et passim

Wynika stąd, że kaź. εἶδος – kaź. rodz. ma swoj. właść. ideę, czyli kształt.

Eutyphr. 5 d.

Phil. 25 b.

β – W VI Resp. ogół. znacho. się idee, gdy filoz. stanio. jest jako spektator wszelk. czasu i bytu

VI. 486 d. e. ἐπὶ τὴν τοῦ ὄντος ἰδέαν ἑκάστου τὸ αὐτοφυὲς εὐάγωγον παρέξει (sc. διάνοιαν) ut supr. F

VI. 507 b. c. ut supr. A

Ten rozwój ducha zatrzyma. się na kontempl. idei τοῦ ἀγαθοῦ

Cf. Phil. 67 b.

W ks. IX ἰδέα znaczy = εἶδος =

588 c. d. = i przyp. Campb. II. 304.

γ – = cało. organ. w któr. części lub składni. są zawar.

Theaet. 204 a μία ἰδέα ἐξ ἑκάστων τῶν συναρμοττόντων στοιχείων γιγνομένη

Wyr. idea jest jakob. symbol. unii międz. myśl. a wyobraź. w Platt. (Campb.

εἶδος – u Aryst. i później: jako symb. Platoniz. choć Plat. nig. nie nazw. za potrzeb. dać defin.

a) ogól. znacz. – jak w ogólne.

α) jak u Hom. = zewnę. pozór, wizual. for.

1) Xeno. Cyro. IV. 5. 57 ἐκλεξάμενος αὐτῶν τοὺς τὰ εἴδη βελτίστους.

2) Id. Cyneg. 3. 3. αἱ δὲ σκληραὶ τὰ εἴδη (sc. κύνες)
4. 2. ἰσχυραὶ τὰ εἴδη
cf. = δέμας, konstytu. ciała.

β) drugorzęd. znacze.

1° = sposób działan.

Thuc. II. 41 § 1 ἐπὶ πλεῖστ' ἂν εἴδη ... τὸ σῶμα αὔταρκες παρέχεσθαι przystosow. ciało do najróżn. [illegible] (najróżnorodn.) form pracy lub działań.

II. 50. 1. τὸ εἶδος τῆς νόσου przebieg choro.

III. 62. 3; VI. 77. 2 ἐπὶ τοῦτο τὸ εἶδος τετραμμένους [illegible] zwróci. do tego rodz. polity.

VIII. 56. 2.

U Plat.

a) w tem sam. ogól. znacz:

α) Jak u Hom. = kształt [illegible] etc.

1) Resp. X. 618 a: ἐπὶ εἴδεσι καὶ κατὰ κάλλη
Charm. 154 d: τὸ εἶδος πάγκαλον
Symp. 189 e Prot. 352 e

2) Resp. III. 402 d: ἐν τε τῇ ψυχῇ ... ἐνόντα καὶ ἐν τῷ εἴδει – w duszy i ciele.
Symp. 196 a.

β) drugorzęd. znacz.

1° Resp. IX. 572 c: ὁρμήσας εἰς ὕβριν τε πᾶσαν καὶ τὸ ἐκείνων εἶδος – ich sposób życia

Phaed. 1.

O Fedr.
~~Od Sch~~ napis: w tym nie. bajeczn. wiele; wszy. mowy. się o któr. kol. ina... dział. Pla. 9dy Schleier. ogło. go pierw. prac. Pla. w któr. niby w pączk: zawar. cała później. filo. umies. się wszc. na ten utwór. aby przekon. się, czy najwcz. jest pier. czy też później. kwsz. w rozwoj. plat. geniu. Przypuszcz. nie bez słusznego. że zrozum. tego. rozwoj. zależ. po częś: od zrozumi. dzieło. Tyl. jedn. zawarta. się w bardz. słowa: że sam. zrozumie. filo. treści. nie wiel. na tem zyska: jak już zauważ. Bonitz (p. 253) On sam jedn. nie odpowie. zadan.; skoro jenne w 92 twierd. że przed nim wiele. dobr. dzieło. nie zrozu.

Platon. Studien. Berlin 75 (2 Aufl.)

Treść. Sokr. spotk. Fedr. który wszy. zmęczo. ze słu. Liz. ale mimo to zachwyco: Cało przedpołud. przysłuchiw. się panegir. miło. Fedr. go odpis. i po ~~dług~~ krótk. kurow. przyn. go przesyt. Sokr. Wycho. ze mias. Siad. pod plat. nad Iliss. Fedr. czyta Mowy tej. peta. porad. nie będz. portan: ponieu. treść jej dla wszy. umni i ustęp. idącej napisz. Piękn. chłop. ma przekł. kochan. rozsąd. chłodno. nad przywiązan. namięt. = p. 231 a – 234 c.

Sokr. oświad. że potraf. b. temat ten sam dale. lepiej rozwin. Fedr. wszechm. błaga o tę improwiz. Namięt. kochan. będz. udaw. chłod. rozsąd. i tłum. chłop. ulegl. więcej. rozsąd. przywiąz. nad namiętne. Powyż: te wywody, któr. wycho. na to ... (p. 237 a – 241 d)

Obaj zabier. się do porow. ale Sokr. wstrzym. głos. wewnętrz. = widocz. źle mów. o miło = potrzeb. palinod. Tę powie z twarzą odkryt: poprzed. zostan. wob. twarz – zapew. ze wstyd.

Zarzuty przeciw miło: byłyb. słusz. gdyb. wsz. porywc. rozpęd: zat. rząd było rzeczą niegan. Ale są zachwyty = porow – experięcji = pod. któr. pozna. twórcz. najwięk. tworzeń. a do nich tak. należ. natchnioność który najczęściej odrywa natur. daszy ludzk.

p. 245 c. "Każ. dusza jest nieśmierteln. bo wszyst. co się porusz. sam. nieustaj. jest nieśmiert. Jestest. któr. udzie. ruchu lub go odbie. przesta. żyć z chwilą, kied. przestaj. być poruszo. Tylko jestest. jed. z pośród wszystk. to, który samo się porusza, nie moż. przest. być sam. sobą i dla tego nie przestaj. nigd. porusz. się – a nawet dla wszyst. inn. stworz. któr. mają ruch w sobie, jest źródł. i początk. ruchu. Ale począ. nie moż. być stworzo; bo wszystk. co zacz. być, powinno być koniecz. wytworz. przez jakiś począ. a początk. sam nie moż. być przez nic być stworzo. inacz. przestałby być początk. Ale jeśli on nie ma początk. także zniszczo. być nie może. Bo gdyb. pierwiast. raz zost. zniszczo. nie mógłb. z siebie się odrodz. ani też nic nie mogłob. z niego się narodz; jeżeli jak się rzekło wszystko konieczn. przez jak. pierwiast. zostało. tyczyć. Tak więc byt, który się sam porusza, jest pierwiast. ruchu a nie moż. ani narodz. się ani zgin. inaczej

otrzyma. dar rodzen.
niebo całe i wszyst. jestest. które (karmiąc się) posiadł. b. w niemocho. ponu.
i nie miałyb. więcej pierwiast. którgb. im wrazd mcl raz zginiono...

Przypomi. raz jeszcz. że dusza nie moż. mieć porząd. ani koni.

Istota (ἰδέα) duszy niech będz. podob. do zrosłej siły skrzydła. zaprzęgu i woźnicy - bog. konie i woźnice i dobrz. są i z dobr. pochod. innych zmieszani. A najprz. woźnica nasz powozi parą koni, z któr. jed. piękn. i dobr. i z szlach. rasy; drugi zły i z lich. rasy - skąd powoże nasze (u nas) trudn. i przykr. z koniecznośc. p. 246. a.

(Różni. śmiert. i nieśmier. jestestw = 246 b.)

Skrzyd. siła (własno.) ta jest, że unosza cięż. rzeczy w górę. tam gdz. bog. ród zamieszkuj. i najbardz. z rzeczy ciales. udzie. mają w boskło. To zaś co bosk. jest piękn. mąd. dobr. i t. p. Tem się karmiąc się i wzmacniaj. się skrzyd. duszy; brzydk. zaś i złem = przeciw. zaś przeciw. ich = ginie i przepad. 246 d

Wiel. zaś wódz w nieb. Zeus. prowadz. skrzydl. rydw. swój pierw. wyjeżdż. porządku. i urządz. nad wszystk. Za nim postępu. wojsk. bog. i demon. na jeden. hufc. podzielo = tyl. Westa pozost. sama w bog. domu. Ziem. bog. co które należ. do największ. dwunas. prowadz. każd. swój huf. nad któ. jest przełożo. Liczn. tedy i błogosław. wido. i przejśc. wewn. nieb. zaś do któr. zwraca. się ród bog. szczęśliw, gdy każd. z nich robi, co do niego należ.

Postępu. zaś za nimi kto chce i może; zazdr. bow. nie przeby. pośró. boskie. or-
sza. Gdy zaś idą na uczt. i biesia., jadąc tań, pod gór. na szczyt najwyższ. nieb. stropu.
Rydw. bog. równowaz. prowadzo. Takie porwaj. się, inn. wozy z trud. bo cięży
bow. rum. zły, ku ziemi ciągn. cięży. woźn. swoim, jeżeli nie zost. dobrz. wy-
chow. przez swego woźni. a wtedy trud i zapas ostateczn. duszy przypa.
bo dusze zowiąc. się nieśmier.: gdy znalazł. się przy szczy. wozy: na tamtą
stronę wyruszyw. stanęły na grzbie. nieb. a stojące unosi ze sobą dokoła
obrót a one oglądą. co jest z tamtej stro. nieb.

Phaedros

Usener, Abfassungszt des platon. Phaidros = Rhein. Mus. 80 = p. 131 sq.

p. 133. Je nachd. man d. Phaidr. i. d. Anfang von Platons schriftsteller. Laufb., gegen d. Mitte od. gar darüb. hinaus setzt, ergiebt sich ein ganz veränderte. Bild der inneren Gesch. d. Denkers u. d. Ansetzg dieses Dialogs ist den auch eine so cardinale Frage, dass sie sich ungesucht als unterscheid. Merkmal f. d. Gruppen unser. Platoniker darbietet. Ab. d. Stellg. d. Phaid. ist mit nichten d. Ermessen der Construction anheimgegeben, sondern wie mir scheint, eine gegeb. Thatsache. –

Aut. [illegible] ze D. L. III. 38 zam. λόγον δὲ πρῶτον [illegible]
λόγος δὲ πρῶτον etc. Tak [illegible] =
Także Olympiod. vit. Pla. c. 3. ὡς λέγεται – [illegible]
[illegible]
Id. prolegg. 24: καὶ ἐκ μὲν τοῦ χρόνου συγγεγράφθαι πρῶτον λέγουσιν εἶναι τὸν Φαῖδρον etc. =

Dzieli [illegible] Fedr. = D. L. III. 62 . to [illegible]
(alb. [illegible] dyalekt. = Olimpio. [illegible] (prolegg. pr. 26: διότι ἐν αὐτῷ γινώσκομεν ἑαυτούς) –

[illegible] Use: jako voreilige u. willkürl. Bemerkg aus eigener Weisht d. Schriftstellers –

p. 134. D. Absicht d. Dialo. ist keine andere, als an d. Beispiel d. Lysias zu zeig. dss d. Rhetorik zum Range einer Kunst nur durch d. Philos. erhob. werd. köñe, dss ab. der schriftsteller. Ausüb$_g$ der Redekunst neb. d. mündl. Lehre nur ein untergeordneter Werth zukomē ÷

p. 135 ÷ Ein Dial. d. diese Ansicht. entwickelte, war für d. Bildgszustände u. Anschauung. des damalig. Athen, das nicht mehr blos d. anregend. Vorträg. wandernder Sophist. anlief, sond. seine Jug. schon in stehende Schulen d. Rhetorik schickte, eine ausserord. That.

Aut. sądzi: że

a) pierwsz. częśń nie zost. ani w należ. stosun. do drug. ani w ścisł. z nią związku –

b) wielka palino. Sokr: waży wobec cało?

c) Worauf. Deuschle i Bonitz wykaz: wiatow.
że zacho. związ. wewnętrz. międ. palino. a drug. częś. teorety.
ale

d) z trzech wymag. retory. któr. stawia. się w 2^{ej} częś: tylko jedno – t. j. żąden. dialekty. wykształce. znajdu. podpo. w opier. się na palino. ale i ta podpor. nie od razu widocz.

e) Tyl. zupeł. ogólniko. stosun. zachodz. a jest nim drwoże. że

zdolan. do pozna. prawdy (filozo.) jest najwyż. i najgodniej. czynno. ludz. w przeciwień. do retory. i logografii

p. 135: dies. Gedank. ist wirkl. d. Hintergr. d. ganzen Dial.

ibid. Ab. d. Missverhältn. wird dad. nicht gehob. u. dies beruht in einem Uebersch. noch ungezügelt. geisti. Kraft, in ein. Unvermög. die ausströmend. ergreif. Gedank. durch d. Maass, das d. Zweck d. Ganz. vorschreibt, zu beherrsch. u. zu regeln. D Anlage d. Dialo. ist ein sicher. Merkm. der Jugendlichkt d. Verf.

p. 136 Noch zeigt d. d. Sokr. d. Poesie abgewonnene Philosoph. überall d. volle Freude an sein. Formgewandtht. Er liebt es die verschiedenst. Tonarten dichterischer u. prosai. Redeweise anzuschlagen u. er weiss d. Dial. mit einem Reiz der mimeti. Darstellg auszustatten, ihn mit einer solch. Fülle u. Anschaulichkt der Scenerie zu umkleiden, dass wir d. Behagen, mit dem der Schriftsteller der neuen, selbstgefund. Form sich hingiebt, mit empfind. Ab. trotzd. hat er Ton u. Haltg d. Gespräches nicht einheitl. zu gestalt. gewusst. D.

theoret. Erörterung. d. zweit. Thls. d. nicht umhin können d. Technische d. Rhetorik wenigst. zu streif.; liessen sich nicht auf d. gleich. Höhe einer durch d. Nähe d. Gotthd gehoben. Stimmung halt.; welche den ersten Thl. u. d. Schlusspartie durchdringt. Da hat d. Schriftstell. mehr äusserl. nachgeholf. indem er d. Trockenht d. Gegenstand. theils iron. u. geringschätz. behandelt, thls durch figürl. u. bildl. Redeweise, ja durch halbe Räthsel (p. 261 b) belebt. Vierzig d. Gelehrt. d. Alterth. welche d. Phaid. als Jugendw. Platons betrachtete, gaben einer vollkom. treffend. Empfindg Raum, d. Schleiermach. in klar. Darlegg begründet hat.

Wszyst. te jedn. wraże. dają tyl. prawdopodob. subiekt.; ważniej. jest powód objekt.: a tym jest sąd o Izokr. przy koń. dialo. (278 e – 279 b)

„Młod. jeszcz. jest Izokr. o Fedru; ale co o nim przepowied. chcę ci powiedz. – Co takieg? – Zdaj. mi się że on z natu. jest wyższ. od Liz. pisarz. i że także charakt. jego z kuszc. szlachetniej: Dla teg. wcale bym się nie zdziw. gdyb. z postęp. wiek. w tych sam. mow. któr. się teraz zajmu. pozostaw. daleko za sobą, jakby dzieci; wszystk. który kiedykol. zajęli się wymo. lub dziś, gdyb. mu to nie wystarczy. a boski jakiś popęd pchnął go do wyższ. rzeczy. Bo z natu. o przyjacielu – tkwi jakaś filozo. w umyś. tego męża –

Phaedrus

<u>Usener</u> p. 137 = słowa Sokr. u Plat. nie są proph. ex eventu (Herm)
bo gdy Izokr. stał na czel. swej szko. był on dla Plat. więzno. przez szko.
retorycz. formalizm i próż. pretens. do filozo. W swoj. mow. wstęp. „przeciw
sofist" zwrac. tyl. Antysten. ale racz. z nim głów. zasad. Sokratyk. o nau-
czalno. cno. i uregulowa. życ.

p. 138 Plato wted. nie było w Aten. ale musia. już być zna. Fedr. skoro
Izokr. go cytu. otwarcie. (or. 13, 17 et 18 = Phaedr. p. 269 d)
Izokr. mógł się wted. jeszcze poznanow. Plat. bo mimo zapęd. do filo. choć
w jego ust. filozo. znaczy. zupeł. co inne.

p. 139 Wnosi więc Usen. że w rzecz. dawniejsz. Izokr. i Plat. byli zarazem
przyjaź; że Fedr. jest pomni. tego przyjaciel. stosun., że jeszcze 100 lat
później" Praxyfanes Perypat. w dialo. o poetach kaz. Izokr. odwiedz.
Plat. na wsi. Plat. też mówi o przyjaźni. w Fedr. z wielk. uznan.

Plat. hat d. Isokr. mit d. Auge eines jünger. Freundes angeschaut,
der d. gut. Willen u. d. Geneigtht d. künfti. Rhetors auf philos. Betrach-
tung. einzugeh. f. d. Garantie einer bedeut. Zukunft nahm. Sein
Zeugniss, das Isokr. d. Kreis d. Sokr. angehörte, wird durch dessen Schriften
bewahrheitet, d. bei all. Verflachg d. übernommenen Gedankenschatzes
doch d. höhere Streb. einer sokr. Ethik nicht verken. lassen (or. 15, 193)





Jedno. osob. nie dotkn. ozncza. wedł. Z: 840 – Kami. J Volquardsen zbij.

Jedn. osob: zacz. się na wzn. = w Jedo = od poszcz. ~~pramy~~ górnej zad
nie. częśc... w pózn. dzło: zosa. sam tyl. zostaj. po śmier. = a więc.
dotkn. czg. obcz – jest zaw. ὑγρsporików Tim 42 c 70. b = Phaedo 80 c

Resp. 589 a rozum τοῦ ἀνθρώπου ὁ ἐντὸς ἄνθρωπος
na jak. podst. on Tam. się z niższ. części. i dotkn. się pod ich
panow: Pla. nie wyt. ani dla czeg. umysł. zdoln. ludz. stoj.
się wyzwol. z ciała. – Resp. VI. 491 e VII 519 a – ani dla czeg.
odwrot. z nat. swoj. chęt. podle. rozum. ani jak. wyr. wład.
ma. pewnej. nad pozadliwo. = Z. 836 o wątrob = Tim 71

Zaw. trzy cz. wedł. Z: w zw. kied. czyn.
Stad niedokład. okresla. stosu. duszy do życ. poszcz. – Z. 830

Wolno. woli nie. afirmo. Z. 831–832 =

p. 253 b.

g) οἱ δὲ Ἀπόλλωνος ες

p. 253 c

h) πειρώμενοι ἄγειν.

i) προθυμεία μὲν οὖν

252 c

a) οἱ μὲν δὴ οὖν Διός –

b) α) ἐὰν οὖν μὴ πρότερον –

β) μετερχεσθαι

ἰχνεύειν

γ) εὐποροῦσι

253 a

c) ~~ἐφ~~απτόμενοι

ἐνθουσιῶντες

d) Καὶ τούτων δή

e) αἰτιώμενοι

f.) Κἂν ἐκ Διὸς ἀρύτωσιν

Filozofia społeczna.

=

10. Historya Socyalizmu nowożytnego

(Ciąg dalszy: <u>Federalizm</u>)

Fedros.

Lizyasz kilku znajomym przeczytał mowę erotyczną, a gdy skończyło się posiedzenie, młody Fedros, trochę znużony słuchaniem i rozprawami, wychodzi na spacer za miasto. Spotkawszy Sokratesa, zawsze spragnionego nowości literackich, zabiera go, aby ~~razem z nim~~ w jego towarzystwie raz jeszcze nacieszyć się przedziwnym utworem, pożyczonym mu łaskawie przez autora. Idą korytem Ilissa, który prawie bez wody o tej porze, oni zresztą bez trzewików a pod rozłożystym jaworem rzucają się na miękką murawę. Miejsce prześliczne, zapraszające ~~podsuwające~~ do rozmów miłosnych. Dokoła posągi nimf a z pod omszałych korzeni ~~drzew~~ szmer ~~szum~~ chłodnego źródła wtóruje ~~szmerem swoim~~ śpiewom ~~głosom~~ ~~srebrzystym~~ niezliczonych świerszczy.